

la veu de benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 3 de desembre de 2004 • Núm. 461 • Any X • 0.75 Euros

ALAMBOR: Els prestigiosos premis queden deserts enguany en dues modalitats

Arriba l'Agenda 21 Quin model de sostenibilitat volem?

Segueixen els problemes i les queixes per l'ubicació del mercat del dimecres

Festa i III Torneig de promoció del Handbol

461

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

2

EDITORIAL

L'Ajuntament demana implicació a la societat en una Carta sostenible que no sap si podrà aplicar

3

EL TEMA

L'Agenda Local 21 de Benicarló va ser presentada el passat divendres enmig de poca expectació

6

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

8

MISCEL·LÀNIA

Tolito i la secció musical de J.Cos donen sentit i càrrega a aquesta plana

15

ESPORTS

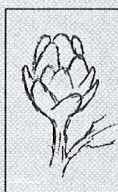
Gregorio Segarra ens acostava l'actualitat del futbol base. Celebrat el tercer torneig de promoció del Club Handbol Benicarló amb gran participació

Carta d'Alboorg: adhesió d'imatge

L'Ajuntament vol desenvolupar el nostre estil ambiental. L'adhesió a la carta d'Alboorg implica ficar en marxa l'Agenda 21. L'Agenda 21 que ens han presentat a Benicarló parteix de la participació, de la participació de tots, persones i entitats, per arribar a formar part de les anomenades ciutats sostenibles. Aconseguir aquesta fita no és feina fàcil, requereix treball i implicació, però sobretot requereix creure-s'ho, aplicant criteris sostenibles en tota la política d'actuació sobre les persones i el seu entorn.

A la nostra ciutat, ja partim de diversos interrogants: el pressupost. Segons van indicar en la presentació, l'aplicació de l'Agenda 21 dependrà de si tindrem pressupost per aplicar-la. La coparticipació: proposta interessant, però poc matisada,

no s'explica quin serà el nivell d'obligació que els resultats d'aquesta participació implicaran sobre el nostre ajuntament. La ingerència política: enllaçant amb l'anterior interrogant, tot el desenvolupament de l'Agenda 21 vindrà dirigit des de l'ajuntament, amb la qual, no ens enganyem, difícilment veiem garantida una autonomia real ni en el funcionament ni en els resultats. Articulació d'un urbanisme sostenible, que no sostingut, amb un entorn natural "saludable": fins ara, ací ha prevalgut la política del "campi qui puga" i "aboca on siga", no em vist referències a que la modificació del PGOU que s'ha de fer aviat, siga afectat per tot allò anteriorment esmentat. Interrogants massa importants per obviar-los.

CARXOFA, per als músics de la banda i la coral que van haver d'estar amuntegats en la peça conjunta del concert de la seua patrona. Per a uns altres, que corren darrera una pilota, si que els amplien els locals i els el fan ben gran. No tots som iguals: la cultura sempre ha estat sempre una cosa de poca importància.

PANISSOLA, ens haguera agradat donar-li la carxofa però no pot ser, es queda amb la panissola. *L'Albergue* el dia dels sopar dels Alambors no va donar la talla. El menú no va estar prou bé. Hem tingut més d'una queixa. Els clients es guanyen amb el plat davant.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Volem implantar l'Agenda 21 Local

Però per començar "l'ajuntament no te dades, fiables, ni de per on passa el clavegueram"

text REDACCIÓ

Cent trenta és el nombre d'entitats que estan registrades en l'ajuntament. Entre elles, col·lectius de veïns, entitats culturals, esportives, i de tot tipus, a les quals la implantació de l'Agenda 21 en el municipi obligarà a fer un esforç en favor de la col·lectivitat, ja que totes elles estan cridades a formar part del Fòrum de Participació Ciutadana. El debat social que es pretén iniciar amb l'engegada del Fòrum, farà deixar de costat el tradicional, "què em toca a mi"? per a donar pas al què voleu per a tots? I el canvi de consciència ha de produir-se en menys d'un any, que és el temps que té l'empresa encarregada de treure avant el procés marcat. Dues preguntes ens assalten, això és factible realitzar-ho en tant poc temps? Els seus resultats seran fiables? En La Veu hem analitzat una sèrie de paràmetres a tenir en compte perquè la transició es porte a terme amb èxit.

PRESENTACIÓ DE L'AGENDA PER PART DE L'EMPRESA

Benicarló va presentar divendres passat davant els col·lectius socials, culturals i polítics de la ciutat els objectius i cronograma d'actuació de l'Agenda 21 que s'ha engegat en la ciutat. L'empresa encarregada de desenvolupar-la, el grup Gestam, va explicar que l'Agenda és un pla estratègic municipal basat en la integració, amb criteris sostenibles, de les polítiques ambientals, econòmiques i socials del municipi. Un dels objectius bàsics que es persegueix amb la implantació de l'Agenda en el municipi és aconseguir que aquest siga sostenible a través de la Participació Ciutadana, és a dir, mitjançant la

És aquesta la manera i l'exemple a seguir, d'una ciutat sostenible?

implicació en el procés de tots els col·lectius socials que componen el municipi. Javier Ariño, portaveu de l'empresa, va revelar que el desenvolupament del projecte "implica una coparticipació en les responsabilitats i decisions", que permeten entendre els diferents valors, interessos i posicions de cada grup que conforma la ciutadania. La recerca del consens entre tots els ciutadans es portarà a terme a Benicarló mitjançant una primera fase, amb una metodologia, que va explicar el divendres la nit amb la presentació del projecte a la societat benicarlanda, denominada preoperativa.

Des del mes de gener fins l'abril, es portarà a terme la segona de les temporalitzacions que ha previst l'empresa, amb la realització d'una ecoauditoria municipal bàsica i l'engegada de del Fòrum de Participació Ciutadana, on es debateran les propostes dels ciutadans. Aquest fòrum serà l'encarregat de realitzar el diagnòstic ciutadà, en el qual quedaran reflectides les preocupacions dels benicarlandos i que s'integrarà en el diagnòstic tècnic que efectuarà l'empresa. En el mes de maig de l'any que ve, s'elaborarà l'esborrany del Pla d'Acció, que serà debatut pel fòrum. Les conclusions del debat serviran per a elaborar el Pla d'Acció definitiu, que està previst es coneguen en el mes d'octubre. En ell es reflectiran una sèrie d'in-

dicatius que permetran determinar si Benicarló és un municipi sostenible i la política d'actuació que s'ha de seguir perquè la implantació de l'Agenda 21 siga un èxit. En aquest sentit, cal assenyalar que Jaime Mundo, alcalde de Benicarló va demanar als representants dels nombrosos col·lectius que existeixen en la ciutat, que s'impliquen en el procés perquè "és molt important la participació de tots els ciutadans perquè l'Agenda tinga els resultats que tots volem".

CONSIDERACIONS AL VOLTANT DEL MODEL PROPOSAT PER A BENICARLÓ

En primer lloc, cal considerar que, a diferència d'altres models d'Agenda 21, a Benicarló el procés estarà dirigit des del consistori i existirà per tant, una ingerència política en ell. Cal destacar que, per exemple a Almassora, ha estat la iniciativa popular qui ha engegat l'Agenda. Els seus integrants van arribar fins i tot a comprometre's a no formar part de cap llista electoral. La diferència en els resultats pot ser, per tant, substancial. Els hàbits, costums i la manera de funcionar dels benicarlandos ha de variar-se en tan sols nou mesos, el temps que l'empresa ha donat per a obtenir resultats. Sembla ser que no han tingut en compte que a Benicarló fins fa poc temps, les entitats estaven agluti-

Naix amb la ingerència política

ve de la pàgina anterior

nades entorn dels Organismes Autònoms, amb un sistema de treball que no se sembla en absolut al que es pretén iniciar en el Fòrum. Ara ja no es tracta de repartir subvencions, sinó de treballar per assolir uns objectius comuns a Benicarló. El canvi de consciència en els benicarlondos haurà de ser un dels eixos fonamentals a tenir en compte.

D'altra banda, el Reglament de Participació Ciutadana que es va redactar mentre l'edil Juan Lores ostentava la regidoria de Participació Ciutadana, està paralitzat. La seva renúncia al càrrec i la posterior contractació d'una empresa perquè duqués endavant el procés d'implantació de l'Agenda, per part de la nova edil responsable, Mª Teresa Traver, ha aconseguit deixar de costat el procés. L'empresa va plantejar durant la presentació de l'Agenda 21 la creació del Fòrum i va anunciar que estaria regit per un reglament, encara que es desconeix si adoptarà el model que va dissenyar Lores.

Un dels aspectes a destacar de la presentació de l'Agenda és el diagnòstic tècnic o auditoria ambiental que es realitzarà de la ciutat. Diferents paràmetres seran analitzats per a determinar si Benicarló és o no sostenible. En aquest sentit, Gestam va anunciar que utilitzaria

Trànsit i urbanisme, molta feina per fer-ho sostenible

els estudis i anàlisis dels quals disposa el consistori. Caldria preguntar-se en aquest punt, si realment existeixen o, són fiables, com els de la qualitat de les aigües de la Platja del Morrongo que va fer la conselleria en l'estiu del 2.003, per citar només un exemple. Hi ha que plantejar en conseqüència que seria necessària la realització d'estudis i auditories externes al consistori que desvetllaren dades fiables sobre aspectes com residus, utilització de l'energia en el municipi, riscos ambientals o diferents barems socioeconòmics. El cost econòmic seria, efectivament elevat, però només d'aquesta manera es podrien obtenir dades que permetrien dibuixar un mapa real de la situació del municipi.

Els resultats que s'obtinguen de la auditoria serviran per a dissenyar el Pla d'Acció, és a dir, s'establiran les polítiques a seguir per a aconseguir arribar a els objectius marcats inicialment. Serem capaços d'assumir

els resultats que llance l'informe? I d'iniciar els processos correctors que es marcaran en el Pla? I la pregunta que molts ciutadans es fan, realment es trauran a la llum els problemes mediambientals reals de Benicarló? O pot ser que l'Agenda 21 ens done la resposta a preguntes com d'on procedeixen les estranyes olors que planegen sobre la ciutat cada cert temps, o de què estan composts els abocaments que de vegades 's'escapen' d'algunes canonades, o ...

L'OPINIÓ DEL BLOC

Juan Manuel Ferrer, regidor del Bloc per Benicarló, ha denunciat que l'empresa que està desenvolupant els treballs d'implantació de l'Agenda 21 "només ha pogut fer el deu per cent del seu treball, quan a hores d'ara deurien estar en el cinquanta per cent". Ferrer ha assenyalat que les majors dificultats s'estan plantejant a l'hora de recaptar la informació necessària per a realitzar el diagnòstic mediambiental, entre els documents que, suposadament, deurien estar en poder de l'ajuntament. "Ningú sap, per exemple, per on passa el clavegeram" ha dit. Amb les dades que es recullen en la primera fase que ara s'està desenvolupant, s'elaborarà el Pla d'Acció de Benicarló, que l'empresa té previst presentar a l'octubre de l'any que ve.

Dia contra la Sida

text REDACCIÓ

Benicarló va commemorar dimecres el Dia Mundial contra la Sida amb la lectura d'un manifest en el Saló de Plens i la instal·lació de taules informatives en l'ajuntament i el Centre de Salut, ateses per voluntaris de la Creu Roja. Amb la celebració d'ahir, es tanca la campanya de prevenció que s'ha organitzat aquest any i que ha tingut com principals destinataris els alumnes dels centres públics de primària i secundària que existeixen en la ciutat. Els escolars han realitzat diversos tallers de sexualitat i d'informació i

prevenció de la SIDA que han anat encaminats a solucionar els dubtes dels alumnes al voltant de la Sida.

D'altra banda, Jaime Mundo, alcalde de Benicarló, va anunciar l'augment en un metge i un pediatra de la plantilla actual del Centre de Salut. El responsable de l'Àrea De Salut 01 va desvetllat que "en l'actualitat s'atenen 20.873 cartilles en el centre de salut de Benicarló", amb una plantilla composta per onze metges d'atenció primària i tres pediatres.

Festivitat de Santa Caterina

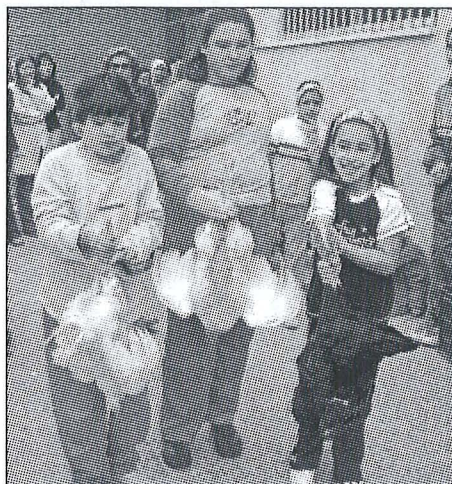
text C.P.F.C. / N.SANZ

Conta la tradició que Santa Caterina, després de convertir-se al cristianisme, va reptar a cinquanta doctors d'Alexandria a un torneig filosòfic. Ella, formada en la prestigiosa escola de filosofia d'Alexandria, va assolir convertir-los al cristianisme, pel que van ser condemnats a morir en la foguera. Va ser el preludi del martiri de la santa i la raó per la qual es va convertir en patrona dels estudiants.

Una tradició que els escolars de Benicarló encara conserven. Dijous els col·legis de la ciutat van celebrar la seva festivitat amb nombrosos actes que es van desenvolupar durant tota el matí. En alguns casos, una missa va ser el preludi de la jornada festiva. En uns altres, va ser directament la xocolata i la 'fogaseta' el manjar que els nens van degustar com esmorzar. En tots els casos, pares i mares s'unien a la festa infantil. En el C.P. Francesc

Català, l'expectació la centrava el sorteig de dues gallines i un gall de corral. Una mà innocent va treure el nombre dels alumnes afortunats. A continuació, jocs, conta-contes i pel·lícula per als més majors. Els alumnes de sisè curs de la Consolació van preparar jocs per als més petits, que van inundar el pati escolar amb els seus crits i balls. D'altra banda, en el C.P. Marquès de Benicarló, els petits gaudien amb la posada en escena del "senyor Tornavis" de la companyia Volantins. En el C.P. Eduardo Martínez Ródenas, la xocolata i els jocs infantils van ser els protagonistes.

Al Catalán a les 11 els alumnes més menudets van anar al menjador per assistir a una representació d'un Conta Contes. Els alumnes de primer segon i tercer es van quedar al pati per fer alguns jocs populars com "Bandereta", "Balon tir" i alguns de més moderns com el "Beisbol" jugat amb el peu. I nosaltres els alumnes més grans (4t, 5è i 6è) vam anar a veure la pel·lícula Spirit.

Canvis en la ubicació del mercat

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló continua negociant amb els venedors ambulants les condicions de venda en la nova ubicació del dimecres. Víctor Sanabdón, president de l'associació de venedors, ha explicat que "el regidor de Governació ens va dir que anem a provar durant una temporada per a veure com funciona la nova ubicació i que seguiríem parlant per a introduir canvis si és necessari". En aquest sentit, les queixes dels comerciants continuaven sent que no poden disposar de la furgoneta en el recinte de la para-

deta.

Diversos dels venedors es queixaven que acudeixen sols a vendre, pel que es veuen en l'obligació de demanar la col·laboració de la resta de venedors quan han acabat de descarregar la seva mercaderia perquè la vigilen mentre van a aparcar el vehicle. D'altra banda, el col·lectiu segueix tement que el temps empitjore de cop i volta i que es produeixi un aiguat. "Els quals venim sols hauríem de deixar perdre la mercaderia" es queixava un venedor. El president de l'associació continua recaptant les queixes dels venedors per a traslladar-les al consistori i

intentar que es milloren les condicions que s'han imposat en la nova normativa, que alguns dels comerciants qualifiquen de "molt dures".

En aquest sentit, assenyalen que "en cent quilòmetres a la rodona no hi ha un mercadot amb una ordenança tan dura com a Benicarló", encara que reconeixen que l'emplaçament és bon. "Sense us deixaren tenir les furgonetes darrere, seria perfecte", asseguren. Els nombrosos compradors que ahir van visitar el mercat així ho van corroborar.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 460

text EL LECTOR

Inaudit. No s'havia vist mai això de tant de massatge i tant de bany termal. Fins a set carxofes han repartit aquesta setmana, a tort i a dret, per tothom. Això no pot ser. En un sol dia tota la seua reputació de pudents i ressentits de la vida se'n va a pacte. Que no n'havia fet cap el senyor Mundo? Que ja s'ha solucionat el caos circulatori d'aquest poble? Que Escuder i Guzmán ja tenen clar què han de fer? No senyora, no, no m'ho facen més això de substituir el pebre coent per una safata de merengues; m'esperava alguna de les seues clàssiques diatribes contra algú (contra qui siga) i em trobo un remolc de carxofes. Confio que ho solucionen aviat i que d'ací a uns dies repartesquen les panissoles que espera amb deler l'afició. I que conste que totes les carxofes són ben merescudes i és de lloar l'habilitat del redactor a l'hora de ser original amb els textos i no repetir-se.

Malgrat tot, una setmana més, no he pogut evitar llegir-me gairebé tota la seua revista. I li he de confessar que m'he trobat amb informacions i articles certament colpidors. Per exemple, m'he hagut de llegir diverses ocasions la notícia de Natàlia Sanz on s'assegura que l'Ajuntament proposarà a Alambor que siga còmplice d'un nou intent de menysteniment de la nostra llengua. Es creuen els inventors d'aquesta fórmula magistral que la situació social del valencià és igual a la del castellà a Benicarló? Necessita el castellà cap promoció a nostre poble? Algú s'imagina, només quinze quilòmetres més al nord, una cosa semblant? Tan poca personalitat tenim? Seria massa llarg d'explicar i malgrat que el polític català Joan Saura diga que el que cal és

pedagogia jo he arribat a la conclusió que no, el que cal és resignació i anar fent sense esperar res de ningú. De ningú. Tot açò ja em posa del fetge, crega-s'ho.

També m'han tornat a impactar els exilis del senyor Carles Lluch. No sabia ben bé com explicar-li com em quedo després de llegir-los. Bé, sí que ho sabia, em quedo tocat, però al mateix temps m'agrada que en aquesta **Veu** hi haja un lloc per a la reflexió més profunda, per a la reflexió de coses serioses amb majúscula.

La mateixa substància he trobat en els escrits de Tolito i Joan Raül Burriel. No hi ha cap "irreflexió", tot són veritats com a cases. I és que, clar, en dos textos on es fa referència personatges del trellat de

“
*L'Ajuntament
proposarà a
Alambor que siga
còmplice del menys-
teniment de la nos-
tra llengua*”

Trillo, Camps, Aznar o Jaime Mundo no se'n pot treure res que no siga criar fel.

Robespierre, tan punyent com sempre amb els de sempre. I té raó, a Benicarló la cultura només pot ser amb minúscules perquè amb majúscules -i perdone'm l'acudit fàcil- no hi ha lloc on posarla. I si no que els pregunten als de la Banda de Música que no cabien literalment sobre l'escenari de les reconvertides antigues oficines de la fàbrica de Fontcuberta.

Tornen a contraatacar els de Salvem la Tossa. I ells que es pen-

saven que la gorra verda només l'haurien de treure a l'estiu per protegir-se del sol...

Pere Bausà torna també amb les seues interrogacions retòriques. No ho pot evitar. Cada setmana m'agarra un calfred de llegir les esfereïdores dades que il·lustren l'article. Què vol que li diga? Jo trobo que això de l'estalvi d'energia no té remei, potser l'única esperança estaria, tal i com diu el senyor Bausà, en l'existència d'una legislació que obligue el personal estar-se'n una mica. Amb això de la conscienciació i les bones paraules no hi ha res a pelar. Encara recordo aquella campanya dels anys setanta en què se'ns aconsellava apagar la llum i se'ns recordava que, "aunque usted pueda pagarla, España no puede". I què ?

Absolutament magistral l'etapa del pelegrí. M'ha encantat la dutxa amb el "perol system"; quant enginy. I quanta "picaresca" de viatjar en tren de gorra... però aquest bon home va per camins i caminassos a patir. Senyora Garcia, no el deixes anar més per aqueixos móns de Déu. Pobre meu, vingui pujar i baixar, vingui perdre's, vingui suportar municipals atents però ineptes per acabar amb les "comes en carn viva" per culpa d'unes argilagues i romingueres. L'any que ve que es quede ací a la vora de la mar, que vaja de passeig a Peníscola i a hora de dinar, a casa.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA. Se m'ha encomanat la tendror de les carxofes i no he trobat cap espifiada especialment significativa. Ni els del futbol, perquè com ja fa més d'un any que no me'ls llijo...

A recer de l'Alambor

Irreflexions

text JOAN RAÛL BURRIEL I CALVET

Un any més una colla de cabuts, lletraferits i amants del país, ens vam tornar a trobar en la Nit dels Premis Alambor i d'Homenatge. Enguany en un ambient especialment agre. Millor dit, més agre de l'habitual, ja que defensar la cultura catalana al País Valencià - o siga, la cultura valenciana - no dona precisament massa alegries. La recent resurrecció per part del PP de la polèmica entorn a la unitat lingüística i la falta d'acord amb l'Ajuntament per a millorar la dotació econòmica d'aquests prestigiosos premis, no contribueixen a un ambient massa agradable. Menys encara si tenim en compte el parlament del nostre Regidor de Cultura en la roda de premsa prèvia al lliurament dels premis, ja que va defensar que el valencià i el català són llengües diferents. Ja en el sopar Paco Flors també va dir unes paraules, però aquest cop - previngut pel seu cercle íntim - va ser breu. Només va reiterar el seu reconeixement

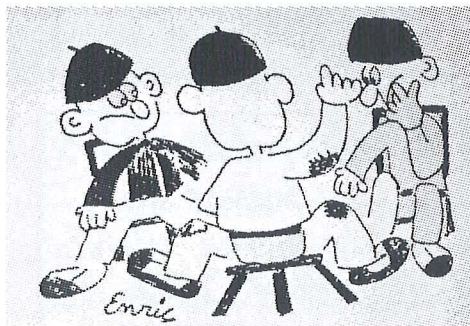
a la tasca de cultural d'Alambor i la necessitat de seguir negociant sobre la participació econòmica del consistori en els premis. Penso que ni a curt ni a mig termini Alambor pot esperar ni un duro de l'actual equip de govern. La condició que el nou format de premis subvencionables hauria d'incloure modalitat en castellà no és acceptable i l'Ajuntament ho sap i per això ho demana. Desconec quina és la situació real de les negociacions amb l'Ajuntament, però veient el que passa sóc pessimista: Mundo ja no ve als sopars d'Alambor. L'entitat ha baixat un esglaó en la seua rellevància local, situant-se per sota de falles, entitats esportives i paelles varies.

Finalment i per acabar: Em vaig riure a gust amb el parlament de Josep Igual per presentar l'Observatori de l'Ebre i em vaig emocionar amb el poema de Jaume Rolíndez dedicat a Joan Brusca. Per cert, per que no penjeu alguns d'aquests escrits a la web d'Alambor? Són uns parlaments que val la pena recordar.

1. Els tafaners han sabut, per boca d'una persona que en va ser testimoni, que dissabte en la roda de premsa celebrada a l'Ajuntament pels homenatjats d'Alambor, Paco Flos va necessitar Déu i ajuda per eixir-se'n sense dir el que no podia dir. Xe, per què t'has d'embolicar? Els Premis Alambor i d'Homenatge són sobretot una festa de la cultura. I Flos sap perfectament en quina llengua s'expressa aquesta cultura: és públic que té família a l'altra banda del Sénia i no usen el castellà per entendre's. Senzillament, no toca. I com no tocava, ell se les va endur totes en els parlaments durant el sopar.

2. Ai, el sopar! Un tafaner sense obligacions que va poder-se pagar el plat a l'albergue va augurar que una vegada més en acabar-se els discursos ens alçaríem de la taula amb la panxa buida. I així va ser. Sort que la cultura també afarta! El millor del menú, el que produïm ací: el peix fregit i les carxofes estofades, per simplificar. El pitjor: un ou sec de peix insalubre i, com

Tafaners

és habitual, el cafè. Els vins i cava es queden a mitan camí.

3. Un any més el nostre alcalde va triar el primer i, mentre li encolomava al regidor de Cultura la representació oficial a l'acte d'Alambor, ell se n'anava de sopar amb l'opipara María Abradelo, el món faller i la família socialista de Benicarló, que es va quedar bon bac i sense figa. Bé que fa, l'home!

4. María Abradelo, sí. Que no ho saben? A mitjan setmana Jordi Sevilla, que havia de gelar-se

de fred i parlar d'economia en l'acte d'exaltació de la fallera major, va comunicar que problemes d'agenda li impediend vindre a Benicarló. I els tafaners, que tot ho troben, han tingut accés a la misteriosa agenda del ministre: a la mateixa hora va inaugurar a Onda un museu dedicat a la ceràmica artística. Allà al dimecres, clar, l'organització de l'acte no va trobar millor substitut del ministre Sevilla que la monitora que més agrada als xiquets.

5. I per si no van estar, els fem un resum del sopar Alambor: gent, els de sempre amb l'afegitó d'alguns calijons i rossellans més; el nas de Mabel Martí tan excepcional com mostra cada tarda El Club de TV3; entre les senyores, poques transparències enguany; entre els senyors, cada any més informalitat; Ventura Pons tenia molta son. Absències destacables: Fibla, Coll, Rodríguez, PSOE local, Manel i Arinyó. Reingressos esperats: Mensa, Olga, senyora de Garcia Grau. El més treballador: Àlvar.

Acaba la festivitats Santa Cecília

text A.M.CIUTAT DE BENICARLÓ

El passat divendres va tindre lloc la presentació de la revista Memòria 2002-2003 de la Banda de Música Ciutat de Benicarló. En la presentació es va fer referència, entre d'altres qüestions que apareixen a la revista, la cessió dels arxius del Mestre Feliu a la Societat Musical, el nomenament de Pablo Anglés com persona vinculada amb la cultura a les festes de 2003, la referència a les Muses de l'associació, una entrevista als "tres tenors" o, les referències a diversos concerts i imatges dels mateixos.

El dissabte es va fer el clàssic concert de Santa Cecília, conjuntament amb la Coral Polifònica, el qual va ser tot un èxit malgrat la desorganització de l'ajuntament, a l'autoritzar tres actes al mateix dia i a la mateixa hora. Hagués estat més fàcil programar-los de manera que no coincidiren per a que tothom pogues gaudir-los.

Cal destacar que l'Auditori no arriba a fer la funció que diu el seu nom; per ficar un exemple, la percussió va haver de col·locar-se quasi al carrer, apegada a la porta d'emergència o a la de càrrega i descàrrega, amb un fons que feia pena, de rajola pelada, i amb uns cortinatges mal col·locats que entorpien els músics. No diguem quan La Coral va pujar a l'escenari, com vulgarment se diria, tots van quedar més apretats que en una llauna de sardines. Les dos agrupacions, veient les dificultats d'enguany, ja s'estan plantejant com poder fer-lo el proper any en unes mínimes, i dignes, condi-

cions.

Cal destacar també que, La Coral va presentar nous coralistes i, l'Associació Musical va lliurar les insígnies d'argent, a aquells músics que portaven més de vint-i-cinc anys a la Banda. Els guardonats van ser Jorge Salvador, Juan Carlos Fontanet i, l'actual director, Pablo Anglés, els quals van començar de la ma del memorable José Antonio Valls Subirats. Al concert es van inter-

danses d'Algemesí", d'Amado Blanquer i "Latin Glod" de Paul Lavender. Per a finalitzar les dos agrupacions van interpretar la coneguda "West Side History".

En l'últim acte de la festivitats, el diumenge, la banda va realitzar el passa-carrer tradicional per anar a buscar a les Muses, la sortint, Marta Zapata i l'entrant Arancha Vizcarro. Després de la Misa en honor de la Santa, van concloure tots els actes amb el clàssic dinar de Germanor on es va fer el lliurament als nous músics de la insígnia de la Banda.

“*La percussió va haver de col·locar-se quasi al carrer i amb un fons que feia pena i entorpia els músics*”

pretar les obres "Mare Nostrum" de Victorino Bel, present al concert, les quatre parts de "Rituals i

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
BAUSÀ, VICENT B
NATALIA SANZ,
LLUCH, RAMON
JOSEP V. TAUS,
COSTA, G. SEC
Fotografies/ NATA

David Gray. White Ladder

La meua banda sonora

text J.COS

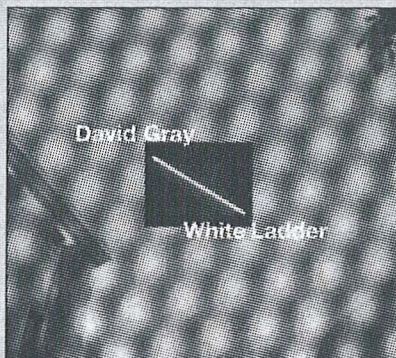
Com n'és de meravellós aquest món de la música!

Quan els anys et fan desconfiar de tot allò nou, quan ja tenim els nostres "déus" ubicats als seus corresponents altars de l'Olimp musical, quan caiem en l'error fàcil de creure que ja ho hem escoltat tot, que res del que ha de venir fer-li ombra als nostres mites, és quan algú com David Gray s'encarrega de demostrar-nos com n'estem d'equivocats.

I, certament, estem davant un artista del qual no ens en podem sortir amb un "sí, no està malament, però..." o amb allò altre d'"està bé, però no es pot ni comparar amb..." Hem de reconèixer que el seu treball és digne de lloança. Original, sensible, autèntic, emotiu, vital... Aquests i molts altres adjectius poden aplicar-se sens dubte al seu exquisit "White ladder", el seu quart treball, que va suposar-li la definitiva consagració i amb què va obtenir set discos de platí.

I és un no se n'hauria d'anar d'a-

quest món sense haver escoltat alguns dels temes que s'hi inclouen, com ara "Babylon" o la increïble "Sail away".

Nascut a Manchester l'any 1970, Gray va publicar el seu primer disc el 1993 per al segell Caroline Records. Aquest primer àlbum porta per títol "Century Ends" i és d'una immensa qualitat tot i tractar-se d'un àlbum de debut. "Birds without wings" i "Shine" en serien cançons a destacar.

El 1995, i ja per a Virgin, va aparèixer el seu segon disc, "Flesh", també genial.

Després d'algunes desavinences amb Virgin, l'amic David va fitxar per EMI, amb qui va llençar el 1996 el seu tercer treball, "Sell, sell, sell". Ja per aquells dies la seua tasca era enaltida per la crítica, i el van elevar a l'altura de megaestrelles com ara Bob Marley (amb qui se'l va comparar) o Neil Young.

Acabats els seus vincles amb EMI i després de tres àlbums produïts en estudi professional, el seu quart disc, "White ladder", va ser gravat a casa d'ell de manera artesanal. I així és com apareix el 1998. Net, acústic, sincer. Fins i tot Bono (el d'U-2 i no l'avantatjat socialista) va arribar a dir meravelles d'aquesta obra que constitueix la quinta essència de l'exquisit.

I ja amb el nou segle veu la llum la que fins ara és la darrera obra de David Gray. Es tracta d'"A new day at midnight", molt en la línia del seu anterior treball.

Música tranquil·la, fascinant i amb molt de sentiment. Ideal per a les vesprades de tardor.

D'estàtues eqüestres

text TOLITO

La darrera estàtua eqüestre de Franco que queda pels carrers de Madrid és notícia.

El grup municipal madrileny d'Esquerra Unida, aprofitant que al Congrés dels Diputats s'ha aprovat una iniciativa per a la retirada dels símbols franquistes d'edificis públics i municipis, ha sol·licitat el mes passat al díscol Gallardón que la retirí d'una vegada de la via pública.

L'alcalde de la capital ha respost que no té competències sobre aquesta, que la titularitat del macabre monument correspon a l'administració central. Acte seguit, un portaveu de l'administració central llençava pilotes fora assegurant que les dues úniques persones que podien respondre de la propietat de l'escultura estaven il·localitzables. Hauran d'esperar els madrilenys a que apareguin els desapareguts notaris del patrimoni nacional.

A Benicarló en canvi la iniciativa

del Parlament no ha tingut ressò. El monòlit que llueix com els tres dijous a una entrada del poble contempla el pas dels dies sense que ningú digui ni bèstia que fas. Ni populars, ni socialistes, ni nacionalistes. A ningú molesta ni preocupa. L'estètica que regala al lloc ha de ser magnífica per a obtenir aquesta acceptació general o, vist el cas madrileny, la propietat de la rotonda és d'un extraterrestre abduït que es va esfumar per la galàxia de Raticulin.

JOSEP BARBERÀ, PERE
DORRÀS, XAVIER BURRIEL,
EL MUSSOL, CARLES
N PARÍS, OLGA LLUCH,
TOLITO, JUAN CARLOS
GARRA I EL SAMARUC
LIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

De rabosses i tords

Les tradicions, costums i valors d'una societat canvien i són substituïts per altres; l'evolució de cultural és un fenomen habitual a la història de les diverses col·lectivitats humanes. També és freqüent que hi hagi sectors socials més oberts que recolzen els canvis i d'altres més conservadors que s'oposen. Des d'aquesta perspectiva, podem entendre els conflictes produïts per la prohibició de la caça de la rabosa al Regne

Unit i de la parança a certes comarques valencianes.

Per a una part important dels anglesos, la caça de la rabosa és un element de la seva identitat com a poble, i per altres un costum cruel i sanguinari. Els caçadors, muntats a cavall i amb una gossada, persegueixen i acorralen la rabosa que es morta a detengades pels gossos. Les primeres iniciatives de prohibició es remunten a 1949, però qui finalment ho ha aconseguit ha sigut el govern laborista de Tony Blair. L'aprovació de la norma no ha sigut fàcil; la Cambra dels Llocs ha intentat aturar la norma sortida de la Cambra dels Comuns. La prohibició de la caça de la rabosa fou aprovada per la supremacia de la Cambra electa respecte a la Cambra designada. Aquesta decisió ha polaritzat el país entre partidaris i detractors en un conflicte amb molt poca "flema britànica". Dins dels contraris, estan l'aristocràcia latifundista, la població rural, els Llocs, el Partit Conservador i els defensors d'un Regne Unit tradicionalista i orgullós del seu passat. Molts d'ells s'han unit en una heterogènia agrupació nomenada l'Aliança del Camp. En 2002, van reunir més de 400.000 manifestants per defensar aquesta modalitat de caça i, actualment, anuncien una campanya de desobediència civil front la nova llei.

Els portaves de l'Aliança del Camp assenyalen que aquesta prohibició expressa el menyspreu de la ciutat envers el camp. S'alarmen per l'actitud del govern i per aquesta "tirania de la majoria", un 60% de la població recolza la mesura. Primer es parlà de la necessitat de control d'aquest mamífer, després dels prop de setanta mil llocs de treball afectats -en realitat uns 10.000- i ara que és una qüestió de drets civils. S'ha dit que és la venjança de les classes treballadores envers els aristòcrates per la prohibició d'altres esports sanguinaris i propis dels obrers com les lluites de galls o de gossos al segle XIX.

Més que un enfrontament ciutat versus camp o classes treballadores versus noblesa, cal entendre-ho com un conflicte de valors, entre defensors del benestar animal i els defensors de les tradicions i d'un determinat estil de vida. Segons el cantant Peter Gabriel, "és preciós cavalcar a la matinada, amb el boirum a ran de terra i les capçades dels arbres mogudes pel vent. Però la caça de la rabosa té un altre aspecte molt cruel i joestic en contra de qualsevol

crueltat amb els animals".

Enguany, ha sigut la segona temporada amb la parança fora de la legalitat. Fou a 2002 quan el Tribunal Superior de Justícia Valenciana decidí l'anul·lació del decret del parany (decret 135/2000) en base a la Directiva d'aus silvestres, perquè no "comptava amb les garanties científiques mínimes que asseguren la selectivitat d'aquesta modalitat". Des de diversos àmbits s'ha intentat canviar aquesta decisió judicial.

Els representants de l'Associació de Paranyers de la Comunitat Valenciana (APAVAL) anaren a Brussel·les per demanar una excepció a la normativa europea. Els alcaldes dels Ports i Maestrats -tant socialistes com populars- demanaren una "solució per a la parança". Són ells els que reben les queixes dels veïns que tenen parances i "no poden caçar". Clamen que a la parança li queden uns 20 anys perquè els practicants són gent gran. El delegat del Consell a Castelló "recomanà" els caçadors que demanen als agents la denúncia per a poder recórrer-la. Ecologistes en Acció (EA) exigí la seva dimissió per no fer complir la llei. La Conselleria ha autoritzat vuit parances amb "finalitat científica", supervisades per un institut cinètic francès. Diverses d'aquestes parances són de directius d'APAVAL, una d'elles la del seu president.

Els paranyers han assenyalat que la parança té dificultats de tipus judicial o legal, no polítiques. El PP sempre ha defensat la parança i el PSPV-PSOE des de la pèrdua de les autonòmiques de 1995. El govern popular valencià intentà amb el decret 135/2000 i, actualment, amb el projecte de llei de caça valenciana amb trobar una esclatxa a la normativa europea. L'article núm. 10 del projecte assenyalà: "tenen consideració de modalitats tradicionals aquelles altres que emprant mètodes prohibits per a les modalitats esportives, per la inexistència d'altra solució satisfactòria, són susceptibles d'autorització en condicions estrictament controlades i mitjançant mètodes selectius". La futura llei vol autoritzar mètodes que reconeix com a prohibits, sols per ser tradicionals.

La gran diferència entre la prohibició de la caça de la rabosa i de la parança és que la societat britànica ha assumit majoritàriament els valors del benestar animal i refusa les pràctiques cruels i sanguinàries. La parança està prohibida gràcies a la normativa europea però els dos grans partits valencians desitgen vorejar-la. Malauradament, el poble valencià no està en la mateixa posició ètica que el britànic respecte els animals no humans. Parances, bous al carrer, ànecs a la mar...

Pere Bausà

La llengua...

text NATÀLIA SANZ

El Ple de l'ajuntament de Benicarló ha aprovat el concert d'una pòlissa de crèdit destinada a l'ampliació del Centre Geriàtric. El punt passava per l'últim Ple celebrat i permetrà realitzar les obres en el centre amb fons propis del consistori procedents de romanents, tal com va sol·licitar el grup municipal socialista mitjançant una moció que va ser aprovada per tots els regidors. D'altra banda, les obres d'ampliació del pavelló polisportiu municipal van tornar a centrar el debat en el Ple. Es va presentar per a la seva aprovació el conveni amb la Diputació provincial per al finançament de les obres. El grup municipal socialista, malgrat el seu vot a favor, va tornar a denunciar "la manera que s'han fet les obres en el pavelló". En aquest sentit, consideren que el procediment seguit des de l'equip de govern ha provocat que la Diputació haja concedit la subvenció "basant-se en un estudi valorat", segons va exposar José Sánchez, edil socialista, davant el Ple. L'absència d'un contracte en ferm i d'un projecte en el

moment de presentar la sol·licitud davant la Diputació ha fet que "l'ajuntament haja de pagar ara el 63% de les obres", explicava Juan Lores, edil del Bloc per Benicarló, i no el 33% com va anunciar Jaime Mundo, alcalde de Benicarló en el seu moment. Els dos grups en l'oposició van lamentar que les presses per realitzar les obres i "la falta de previsió" hagen desembocat que el consistori tinga que pagar una factura per les obres molt més elevada del que en un primer moment es va anunciar. Ja en l'apartat de Precs i Preguntes, el Bloc per Benicarló presentava una moció donant suport la petició de Afanías-Benicarló en la qual es demana al consistori que elimine els cent quinze passos de vianants inaccessibles que existeixen en la ciutat. Per a això, demanaven que en els pròxims pressupostos s'incloués una partida per a modificar aquests passos. José Antonio Redorat, regidor d'Urbanisme, va informar que ja s'està treballant en un pla integral que permetrà la seva eliminació i adaptació. Malgrat això, la moció s'aprovava amb els vots a favor de tots els grups polítics. També el Bloc per Benicarló va presentar una moció demanant que les actes de les sessions de Ple es redactessin en valencià. La proposta va alçar un debat entorn de la conveniència de la proposta i finalment va ser aprovada amb l'única abstenció d'Ana Mª Febrer, regidora popular, que va al·legar "qüestions personals" per a justificar el seu vot.

Noèlia i Alicia, falleres majors

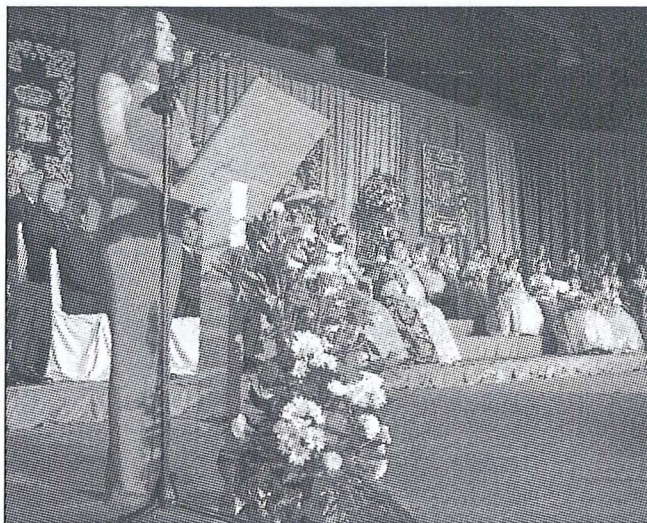
text NATÀLIA SANZ

ENoelia Bayarri, Fallera Major de Benicarló i Alicia Fuster, Fallera Major Infantil, van ser dissabte proclamades oficialment en els seus càrrecs en un emotiu acte que va tenir lloc en l'annex del Pavelló Polispòrtiu Municipal. La gala va servir també per a commemorar el 25 aniversari de la Junta Local Fallera en la ciutat.

Les primeres en accedir al recinte van ser Cristina Lambies, Fallera Major Infantil del 2.003 i Lorena Cerdà, Fallera Major. Elles van presidir l'entrada dels presidents i Falleres Majors que ha tingut la ciutat durant els 25 anys d'història de la Junta Local Fallera.

El públic, posat en peu va rebre a continuació a Alicia Fuster. Ja en l'escenari, Cristina Lambies, la seva predecessora en el càrrec, li imposava

la banda que l'acredita com Fallera Major Infantil del 2.004. En eixe moment, eren reclamades des de l'escenari les deu joves que componen la cort d'honor de la Fallera

Major. Elles van presidir l'entrada de Noelia Bayarri, que rebia la banda de Fallera Major de Benicarló de Lorena Cerdà, la seva antecessora en el

càrrec. Es completava així el quadre d'honor en l'escenari del 25 aniversari de la Junta Local Fallera de Benicarló i es donava pas a un dels moments més emotius de la nit: l'homenatge a la labor callada que ha ocupat Juan Bosch. Les paraules de Maria Abradelo, que va actuar de mantenidora en substitució del ministre Jordi Sevilla, que a última hora va excusar la seva presència en l'acte, van servir per a tancar aquesta part de l'acte. Les Juntes Locals de la província de Castelló i diferents entitats benicarlandes, així com la de totes les falles de la ciutat, van rendir homenatge a Noelia i Alicia.

La sorpresa final arribava de la mà del cantant Juan Ramón, que va interpretar l'Himne Regional valencià amb el qual es tancava l'acte.

Alambors deserts

Joan Brusca, Distinció Cívica dels Premis Alambor d'enguany

text NATÀLIA SANZ

L El jurat del premi de narrativa "Ciutat de Benicarló" que convoca l'associació cultural Alambor ha decidit declarar deserta la convocatòria d'aquest any. El veredicte del jurat, donat a conèixer durant el sopar que es va celebrar el dissabte a la nit, va recomanar "a l'Associació i l'ajuntament de Benicarló que facen un esforç per a augmentar la dotació dels premis".

La festa de la llengua, no obstant això, no va decaure. José Mª Fibla va ser l'encarregat de presentar a Jaume Rolíndez, l'autor plàstic convidat el la XVI edició dels premis. Fibla va aprofitar l'ocasió per a sol·licitar la creació en la ciutat d'uns premis que per el llenguatge plàstic i visual. Rolíndez ha estat l'encarregat de realitzar el cartell anunciador dels premis aquest any i en el transcurs de l'acte, va ser nomenat soci d'honor de l'entitat. Josep Manuel Sanabdón va presentar l'escriptor convidat, que en aquesta edició ha estat Vicent Usó. L'escriptor de Vila-real va 'culpar' a associacions com Alambor de ser les causants de la seva prolífica creació literària. Alambor ho va nomenar soci d'honor de l'entitat. Per la seva banda, Josep Igual tenia l'honor de presentar a Joan Miquel Torta, director del Observatori de L'Ebre, homenatjat en aquesta edició dels Alambor

amb la Distinció Científica. La poetisa Anna Fonollosa va llegir un poema dedicat a l'entitat. La gala va continuar amb el lliurament de la Distinció Cívica, que aquest any ha recaigut en el benicarló Joan Brusca, secretari general de la Unió de Llauredors i Ramaders del País Valencià. El periodista Àlex Gozalbo va fer les presentacions pertinents i Joan Brusca no va desapropiar l'ocasió durant el seu discurs de reclamar més subvencions i suports oficials per als agricultors.

Jaume Rolíndez va ser el poeta encarregat de glossar els assoliments de Brusca al capdavant de l'organització. L'última de les distincions concedides aquest any, la Cultural, va recaure en el director de cinema català Ventura Pons. Presentat per Joan Gregori i glossat per l'escriptor Manel García, Pons va agrair a Alambor el reconeixement a la seva trajectòria. Arribava el moment dels parlaments finals, que obria el regidor de Cultura de Benicarló, Francisco Flos. L'edil va tendir la mà a Alambor perquè en pròximes edicions dels premis, s'augmente la dotació econòmica. Per la seva banda, Ximo Bueno, president de l'entitat, va destacar que un dels objectius fonamentals dels premis Alambor "és donar protagonisme a la societat civil, sense tuteles ni delegacions que de vegades semblen mesquines". En aquest sentit, indicava que l'esforç que ha realitzat l'associació que ha

10.000 euros en compres

text NATÀLIA SANZ

La Unió de Comerços de Benicarló sortejarà el 2 de gener tres premis en compres per un valor total de 10.000 euros entre els clients dels comerços adherits a la campanya "Mira't, veuràs un guanyador". Aquest any, els comerços que participen en aquesta campanya de incentivació de les vendes durant la campanya nadalenca, lluiran a l'entrada de les botigues un cavallet de pintor en el qual s'exposarà el cartell anunciador, que aquest any llueix un mirall. Els tiquets per a participar en el sorteig els repartiran els venedors entre els clients que efectuen les seues compres durant el mes de desembre. El 2 de gener, es realitzarà el sorteig, que repartirà tres premis: el primer consistirà en un xec per valor de 6.000 euros i els dos segons, amb una quantia de 2.000 euros cadascun, canviablen per compres a realitzar en un sol dia entre els establiments que s'han adherit a la campanya.

al llarg d'aquests anys els ha dut a assolir un prestigi dintre del panorama dels premis literaris "que xoca amb la falta de sensibilitat d'institucions públiques pròximes que ens neguen els recursos públics adequats". Bueno, no obstant això, es va mostrar obert al diàleg amb el consistori per a aconseguir que l'any que ve, els premis Alambor tinguin la dotació econòmica que els correspon al prestigi cultural que han assolit.

El Camí del Salvador

Etapa 12.- Molt de pelegrins, però caminar.. tu i jo

Pola de Lena - Uxo - Santuyano - Mieres - La Peña - Rebollada - Copián
- Padrún - Olloniego - Picu Lanza - Caixigal - La Manxoya - Uviéu

text TONYO FIBLA

Avui és quasi tot carretera, l'antiga nacional, menys entre Ujo i Mieres que anem per un nou passeig que han fet i a partir de Picu Lanza fins a Oviedo que anem per camins. Sortim de nit fosc, l'etapa és llarga, i està el cel cobert. No es veu ni una estrella. Qua es fa clar i veig la negror penso que ens banyarem.

Quan portarem uns 10 quilòmetres comencem a sentir els trons i ja prop de Mieres del Camino, aquest és el nom antic, comença a ploure. Ens posem els impermeables i seguim la marxa. Prompte para la pluja. No ha sigut res: quatre gotes de calor.

A Mieres, dins la ciutat, perdem les marques i preguntem a un xicot pel Camín de Santiago. Ens mira de reüll i ens diu que anem un poc desorientats: El camino de Santiago por aquí? Un altre home que passa per on estem i està un poc més assabentat de seguida ens dona raó. Després de Padrún el camí deixa l'antiga general per a dur-nos per un camí però Vicent diu de seguir-la que pegarem menys volta. No havíem fet 50 metres quan un home ens diu que el camí real, el camí de Santiago, va per baix. Quan anem a recular ens diu: "Seguiu per la carretera i al primer camí a la dreta gireu, de seguida trobareu el camí, si aneu pel camí estalviareu 1 o 2 quilòmetres".

Al entrar a Olloniego ens saltem una fletxa. Immediatament des de dues finestres dos homes alhora, a cor, ens peguen un crit: Peregrinus! I ens senyalen un pas sota la carretera. Es veu que en aquests pobles controlen els pelegrins ja que per ací el pocs que passen és segur que es

perden.

Avui hi ha molta humitat i estic suant molt. A més fa molta calor. El camí és llarg i camino amb una certa desgana.

Estem ja molt prop d'Oviedo, a la Manxoya. Entrem a un bar, penya de l'Oviedo, i el tema del dia es el descens forçós per falta de diners de l'equip. Aquesta matinada a les 12 ha baixat. No se'n poden avindre. Quina catàstrofe!

Entren a Oviedo i ens dirigim cap a l'ajuntament a demanar per l'alberg. Trobem a una municipal que en sap ben poc. No té ni idea de l'existència de l'alberg. Un bon home que ens veu ens indica la direcció del nostre refugi.

Quan apleguem a la porta de la que ha de ser la nostra casa per un dia ens cau l'ànima als peus. No obrin fins les 9 de la nit. Veiem un capellà a la plaça i anem a preguntar-

li, no ens aclareix res i quan està parlant-nos el deixem amb la paraula a la boca... Algú està obrint la porta de l'alberg!

Per pura sort hem pogut entrar. Un de l'associació anava a fer uns papers i ens ha allotjat, "Habéis tenido suerte" ens ha dit.

Fent la migdiada ens hem adormit. Són les set de la vesprada i no hem vist res d'Oviedo, el poble de la Regenta.

Quan sortim de l'alberg veiem un ambient prou depriment. Hi ha gent molt marginal i assegut al brancalet hi ha un gabatxet amb la petxina al coll. Un pelegrí que es veu que ve pel Camí del Nord.

Allí estava amb gent que li demanava tabac nerviós i sense saber ben bé que fer. Nosaltres li preguntem si portava credencial. Ens diu que sí. Llavors li obrim la porta de l'alberg i ens demana de venir amb nosaltres. No podem negar-nos. Pobre xicot ja ha patit prou a la porta de l'alberg amb tot el personal que hi ha pels voltants. Anem a la catedral i no ens deixen entrar. És massa tard, així haurem de tornar per a veure el Salvador. És gros, venim a veure el Salvador i ens n'anem sense fer-ro. No és del tot cert, ja que aquest matí quan hem entrat un moment a la catedral l'he vist de lluny. Estaven fent missa i no volíem molestar.

Per la nit a l'alberg hi ha un munt de pelegrins però els únics que caminem som nosaltres. El francès se'n a va a Sarria, un alemany que és un fantasma diu, diu que va en bici, una parella que ja tornen, dos més que no sabem ben bé que fan.

Molt de pelegrí però pocs caminants. Està clar que encara ens queden molts quilometres de caminar sols. Per ací no passa ningú.

3 d'agost, diumenge

Quina humitat!

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

A la primera part encara feia una miqueta de solet. Dic solet perquè una lleugera boirina entelava el cel a l'hora que feia minvar l'energia calòrica de l'astre rei també conegut per Lorenzo ("el sol se llama Lorenzo y la luna Catalina..."). A les acaballes del partit aquesta boirina va esdevenir una rosada. La gespa estava tota ben mullada i els meus peus van patir una hipotèrmia considerable. Com que darrerament m'avorreixo sobiranament al llarg i ample dels noranta i pico minuts que sol durar un xarlota da d'aquestes, he posat en pràctica una tàctica que consisteix a anar canviant la perspectiva del partit. El sistema es basa a deixar la meua còmoda cadira de la llotja i veure l'espectacle des de diferents llocs del camp. Amb aquesta estratègia no s'aconsegueix que el nostre equip jugue millor, però sí que fa que un pugui passar una bona estona tot veient, per exemple, com tothom li protesta a l'àrbitre, com els protagonistes intercanvien cordials salutacions verbals i físiques o comprovar les grans dots d'actors que tenen alguns jugadors. També s'aconsegueix embrutar els pantalons justament al lloc que entra en contacte amb el seient, per això és molt recomanable que en entrar al camp s'agafe una mena de... prospecte publicitari? que hi ha dins el calaix del pernill i que només serveix per no embrutar-se el cul.

Pel que fa al joc, gairebé no tinc res a dir. Com sempre, es va guanyar per la mínima i vam acabar el partit, una vegada més, demanant l'hora a l'àrbitre. Els gols del Benicarló els van marcar Cristian Masip i Cristian Martínez respectivament. Vaig constatar, una vegada més, que no tinc ni la més mínima idea de futbol perquè cada dia entenc menys les coses tot i el meu interès a aprendre. No entenc res del que passa al camp, no entenc les tàctiques, no entenc les

alineacions, no entenc els canvis, fins i tot no entenc el català. Clar, sóc valencià i per això dilluns passat, fent zàping vaig descobrir que estem parlant de dues llengües totalment diferents. Ho vaig veure clar perquè feien una sèrie a TV3 i Canal 9 que es diu "De moda". A la cadena catalana imperialista s'emetia en eixa llengua que ens volen imposar i que nosaltres no tolerarem que així siga. En canvi, la nostra cadena autonòmica la va emetre amb el nostre idioma, que no té res a veure amb això que es parla del Sénia cap amunt i que entenen fins i tot a Extremadura. Aquesta és la millor manera de conservar la nostra llengua i que no ens la furte ningú: amagar-la ben amagada i fer totes les coses en castellà. Per tal d'acabar d'arredonar el cap de setmana, les falles es van muntar una festa de no sé quina mena de presentació, proclamació, exaltació, organització o procecció que em van fer llevar el cotxe del carrer perquè es veu que no tenien prou de lloc per passar. Ja comencem, vaig pensar. El dilluns següent, àvid d'informació, vaig posar la tele i vaig sentir un senyor disfressat de no sé què que deia que el mantenidor els va enviar un fax dient-los que no podia vindre a mantenir res, però que si volien podia anar a mantindre no sé què d'un delegat de no sé què. El senyor de la disfressa deia que l'alternativa proposada no estava a l'alçada d'allò que ells volien i es van buscar algú que poguera mantenir les coses ben mantingudes i a l'alçada que es mereixen les falles de Benicarló. Així que van portar una xicota que es veu que manté les coses millor que aquell que les havia de mantindre i va mantindre un acte que va ser transmès en directe per la mateixa cadena de televisió que sis dies abans havia fet el mateix amb el partit que el Benicarló va jugar a una ciutat veïna. Em van dir que els majors mèrits de la mantidora en qüestió resideixen en la seua boca -que no és precisament de pinyó- i que és una comunicadora de nivell que presenta un programa

per a riquets. Per això la va entendre tothom i tothom es va sentir mantingut. Vaig comprendre que amb el mateix lot entrava el germà d'un famós cantant valencià que va emular el seu germà cantant una bonica cançó que el germà havia gravat en disc i que parlava d'unes palmeres, unes arracades però sobretot parlava d'unes arcades. Tot plegat els va sortir molt bé de preu. Es veu que després se'n van anar a sopar a un conegut restaurant de la nostra ciutat, perquè un acte d'aquests sense omplir el pap, no té ni empaque, ni enjudia ni prestància.

La setmana que ve el Benicarló juga al camp del Traiguera, que ocupa la darrera posició de la classificació amb només un punt. Serà capaç en Benicarló de guanyar el partit? Tot i que penso que sí, que el partit es pot guanyar, no hi penso anar, perquè l'experiència de Sant Jordi va ser molt traumàtica i no estic disposat a suportar més complexos d'inferioritat de ningú.

LA SENTÈNCIA. "¡¡Gustavo, todos los días lo mismo!!". Frase proferida per l'entrenador local en un moment donat de la segona part quan ningú no entenia res del que estava passant al camp i tothom estava pendent dels minuts que faltaven per acabar perquè no ho veien clar.

LA NOTA. No entenc com és possible que jo siga un dels últims a entrar al camp i que el numeret de la rifa del pernill encara siga molt més alt que el meu.

ELS GOLS, TOTS ELS GOLS. Cristian Martínez (8), Caballero (4), Gus (1), De la Fuente (1), Raúl Martínez (1), Jonatan (1) i Cristian Masip (1).

EN OTRO ORDEN DE COSAS. Penya Valencianista, 0 - La Jana, 1. Sant Rafel, 2 - Ràcing de Benicarló, 2. La informació del juvenil l'he delegada en el meu amic Gregorio Segarra Calvet.

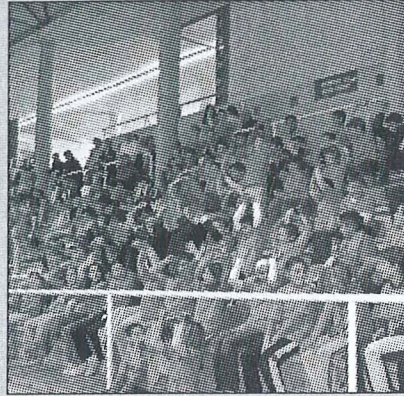
III Torneig de promoció

text CLUB HANDOL BENICARLÓ

El Club Handbol Benicarló va organitzar el passat dissabte dia 24 el "III Torneig de promoció de l'handbol" i Festa de l'handbol que van tenir lloc a partir de les 9 del matí fins prop de la una a l'Annex obert i lliurament de premis al Pavelló polisportiu de Benicarló.

El dimecres des del club benicarló es va fer una crida a tots els pares, xiquets i ciutadans en general per a que acudiren al Torneig, una oportunitat per a gaudir d'este esport i de recolzar als xiquets que hi participaven.

Este gran esdeveniment esportiu va comptar amb la presència de l'alcalde, D. Jaime Mundo, del Concejal d'Esports, D. Marcos Marzal, del Director del Col·legi del Marqués, Don Fernando, el president del Club,

Enrique Bayarri i tots els nostres monitors, així com la gran majoria de xiquets i jòvens de la nostra ciutat que van venir acompanyats de familiars i amics.

El Torneig va comptar amb tots els escolars inscrits en la pràctica d'este esport en els Col·legis Francesc Català, Ródenas, Marqués i els Instituts Ramón Cid i Joan Coromines. Des de setembre que es jugaven competicions

i eliminatòries, que van tenir la seua recompensa el dissabte.

Durant tot el matí es van jugar els partits finals eliminatòris i prop de les 12,30 es van lliurar els diferents trofeus als participants i guanyadors. Més a més tots els participants, al voltant de 1.200 xiquets i xiquetes, van rebre una samarreta.

El Juvenil no trau res de Vila-real

text GREGORIO SEGARRA

Duel de gallets en la Ciutat Esportiva de Vila-real. Tercer contra segon, i baixes importants en els rogets, que no van poder contar amb Víctor Esbrí i Juanjo Ramón, lesionats, ni amb Marcos Cano, expulsat. Malgrat tot, en la primera part el Vila-real va anar a remolc i va poder anar-se al descans amb desavantatge si Terán no hagués desaprofitat un penal al quart d'hora de començat el partit. Després, altre penal en l'àrea del Benicarló, molt qüestionat pels visitants, va permetre als grocs cobrar avantatge. Amb el segon tanto local, ja en la 2a part, els de López López es van venir a baix i van acabar encaixant

xant altre tanto que no feia per res, justícia als mèrits contrets per ambdós conjunts durant els 90'. Alineació del Benicarló Juvenil: Jorge, Santi, Terán, Víctor González (Altaba 75'), Foix, Óscar Seba, Jordi, Emilio (Fuentes 75'), Borrás, Irigaray i Gumbau (Pío 75').

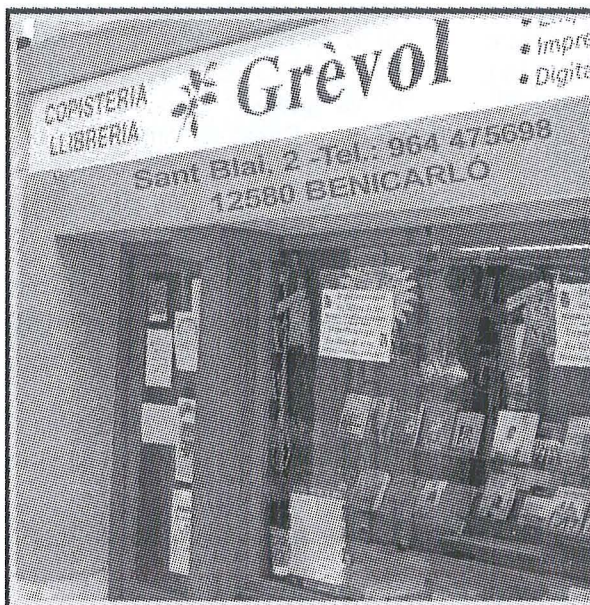
Aquest cap de setmana no hi ha jornada en aquesta categoria. Resultats del C.F. Benihort: Va visitar el Camp Municipal de les Pistes d'Atletisme el C.D. Tonín, un històric en la categoria, una miqueta vingut a menys últimament, i es va dur una de freda i una de calenta. El Benihort Infantil no va poder guanyar i va deixar escapar els tres punts al perdre per 0-2. El Cadet de López Heredia, en canvi, es va sobreposar ràpidament al gol que van marcar els castellonencs

només començar i, al descans, ja li havien donat la volta al marcador gràcies als punts de Girona, Ancosta i Albert. En la 2a part, encara va ampliar més l'avantatge per a acabar guanyant còmodament per 6-3. En Futbol-7, l'Aleví "A" va guanyar en altre duel de gallets al Ciutat de Vinarós "B" per 4-2 en un emocionant partit disputat de poder a poder. El Benjamí "A", líder en el seu grup, va descansar i els prebenjamins van jugar en Les Capsaes contra el C.F. Vinaròs, perdent per 9-0. L'equip llagostiner es perfila com clar dominador d'aquesta categoria, que estrena aquesta temporada competició federada en la comarca.

Per Xavi Burriel

Alambor, premis benicarlandos per a tota una cultura

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores